

DROGA KRZYŻOWA

(na melodię Rozmyślajmy dziś)

Na rozpoczęcie

Boska dobroci uderz w serce moje
By dziś wylało łez obfitych zdroje
Nad niebios Panem męki ponoszącym,
Krzyż dźwigającym.

Stacja I

Zadrzyj ma duszo, oto Stwórcą świata
Został skazany na śmierć, przez Piłata!
Za Twoje grzechy życie swe Syn Boży
Na krzyżu łoży.

Stacja II

Jezus ze drzeniem bierze krzyż w ramiona,
Usty całuje, chociaż na nim skona,
Lecz swoją śmiercią Imię Ojca wsławi,
A ludzi zbawi.

Stacja III

Jezus pod krzyżem z trudem już omdlewa,
Na twarz upada pod ciężarem drzewa.
Znęca się nad Nim i przekleństwa miota
Żołdaków rota.

Stacja IV

Boleść przebiła tkliwie Matki Serce,
Kiedy ujrzała Syna w poniewierce.
Milczy w boleści, tylko łzy mówiły:
Synu mój miły!

Stacja V

Jezus z wdzięcznością patrzy na Szymona,
Że z Nim krzyż ciężki wziął na swe ramiona
Błogosławiony, że się z Panem trudzi,
By zbawić ludzi.

Stacja VI

Litością tknięta córka Izraela
Chustą ociera lice Zbawiciela.
Jezus ją w zamian wizerunkiem darzy
Swej świętej twarzy.

Stacja VII

O Jezu miły znów upadasz srodze,
Leżysz pod krzyżem na golgockiej drodze,
Nie brzemień drzewa Ciebie tak przygniata,
Lecz grzechy świata.

Stacja VIII

Z płaczem niewiasty załamują ręce,
Tkliwie współczują Jezusowej męce .
On je pociesza, i że to cierpienie
Da im zbawienie.

Stacja IX

Przypatrz się duszo, jak się Jezus siania
I po raz trzeci pada z wyczerpania.
Leży jak robak w prochu przydeptany,,
Sponiewierany.

Stacja X

Stwórcą, co niebo złotą zorzą stroi,
Wstydem okryty wobec ludzi stoi!
Pan wszechstworzenia, co odziewa kwiaty,
Stoi bez szaty.

Stacja XI

Ciało Jezusa ból przenika srogi,
Gdy gwoździe biją w obie ręce, nogi.
Jak struna lutni drży na całym cielem,,
Cierpiąc zbyt wiele.

Stacja XII

Jezus na krzyżu po skończonej męce
Ducha oddaje w Ojca swego ręce.
Drży ziemia z trwogi, słońce blask zawiera,
Gdy Bóg umiera.

Stacja XIII

Siedzi pod krzyżem Matka nieszczęśliwa
Z ran swego Syna łzami krew obmywa
O święta Matko, swej boleści łzami
Módl się za nami.

Stacja XIV

W grobie złożono Jezusowe ciało,
Które za ludzi tyle wycierpiało;
Lecz dnia trzeciego, gdy przyjdzie świtanie
Znów żywy wstanie!

Zakończenie

Płaczże, o duszo, wszak ta śmierć dla ciebie,
Żebyś w wieczności żyła z Bogiem w niebie;
Żałuj za grzechy, proś o zmiłowanie
Odpuść mi, Panie!